

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 6C/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414208174
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Milena Fegyessová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2014:6414208174.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou Mgr. Milenou Fegyessovou vo veci navrhovateľky M. L., P. G., G.. XX.XX.XXXX, K. U. M. XX/XX, K. Š., zastúpená AK Dlhopolec s.r.o., so sídlom Nám. SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 36 8673 306, proti odporcovi B. L., G.. XX.XX.XXXX, K. U. M. XX/XX, K. Š., zastúpený JUDr. Viktorom Šurkom, advokátom so sídlom SNP 129, 965 01 Žiar nad Hronom, o určenie výživného pre manželku, takto

rozhodol:

Odporca je **p o v i n n ý** prispievať na výživu manželky výživným vo výške 100,- € mesačne počnúc dňom 25.06.2014, ktoré výživné je povinný zasielať vždy do 15 - teho dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky.

Zročné výživné za obdobie od 25.06.2014 do 11.11.2014 vo výške 450,- € je odporca **p o v i n n ý** splácať v 20,- € mesačných splátkach spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, ktoré splátky je povinný zasielať vždy do 15 -teho dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.06.2014 žiadala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jej výživu výživným vo výške 100,- € mesačne počnúc dňom podania návrhu na súd. Návrh odôvodnila tým, že na Okresnom súde v Žiari nad Hronom sa vedie konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu, ktoré ešte doposiaľ nie je ukončené. V súčasnej dobe žije s dcérou u svojich rodičov, pretože viac ako rok nežije s odporcom v spoločnej domácnosti. Je nezamestnaná, hľadá si zamestnanie. Jej mesačný príjem pozostáva z rodičovského príspevku vo výške 199,60 € a rodinných prídavkov na jedno mal. dieťa. Odporca pracuje ako príslušník PZ SR, ODI Žiar nad Hronom, pričom jeho mesačný príjem je aspoň 800,- €. Od kedy odišla s dcérou zo spoločnej domácnosti, jej odporca neprispieva ani na výživu dcéry, preto žiadala súd, aby návrhu vyhovel.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 23.09.2014, ktoré zaslal súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal návrh, ako nedôvodný zamietnuť s poukazom na to, že matka má príjem z rodičovského príspevku a rodinných prídavkov spolu vo výške 222,70 €, pričom odporca má príjem 740,- €. Z toho spláca spoločný úver mesačne vo výške 331,98€, ďalší úver vo výške 89,27 €, za elektriku platí mesačne 42,50 €, 100,- € ho stoja pohonné hmoty do motorového vozidla, ktoré používa v súvislosti s cestovaním do práce, 65,- € platí za telefón, 50,- € platí mesačne výživné na mal. dcéru V., 50,- € mesačne ho stojí obuv, ošatenie, strava, spolu je to 728,75 €. Ďalej odporca pravidelne ročne platí platby uvedené v návrhu. Z listinných dôkazov teda vyplýva, že odporca má priemerné mesačné výdavky 829,61 € a jeho mesačný príjem je 740,- €, preto je odporca každý mesiac v mínuse, pričom podstatná časť výdavkov odporcu vo výške 421,25 € predstavujú výdavky na splátky spoločných úverov, z ktorých je zaviazaná

rovnakým dielom aj navrhovateľka. Rozdiel medzi príjmami a výdavkami odporcu hradí z príspevkov rodičov, u ktorých sa zväčša stravuje. A keďže nemá iný príjem, žiadal návrh, ako nedôvodný zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, právnych zástupcov, oboznámil sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav veci :

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 06.06.2009, ktoré manželstvo účastníkov je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Banská Štiavnica, vo zväzku 10, ročník 2009, na strane 254, pod poradovým číslom 21. U oboch účastníkov ide o manželstvo prvé. Z manželstva sa im narodila dcéra V., G. XX.XX.XXXX. V čase konania súdu o výživnom na manželku, manželstvo účastníkov konania nebolo rozvedené. Konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5P/54/2014.

Na pojednávaní dňa 11.11.2014 navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu. Uviedla, že v mesiaci apríl 2014 odišla zo spoločnej domácnosti, pretože manželstvo bolo nefunkčné, došlo k citovému odcudzeniu. Dopočula sa, že manžel má údajne nejakú priateľku. V súčasnej dobe býva u rodičov, má tam prenajatú jednu izbu, rodičia jej pomáhajú a pokiaľ sa jej dá, prispieva im stravu sumou 30,- € mesačne. V súčasnej dobe je nezamestnaná, do mesiaca november poberala rodičovský príspevok. V súčasnej dobe poberá len rodinné prídavky na mal. Iný príjem nemá.

Právny zástupca navrhovateľky zotrval na písomne podanom návrhu, poukázal na to, že v súčasnej dobe prebieha na tunajšom súde konanie o rozvod manželstva vedené pod sp. zn. 5P/54/2014. Vo veci zatiaľ rozhodnuté nebolo. Poukázal na to, že situácia na strane obidvoch účastníkov je veľmi ťaživá, vzhľadom na ich príjmy, ale predsa na strane navrhovateľky je horšia, pretože táto poberá len rodičovský príspevok vo výške 203,20 € a rodinné prídavky na jedno dieťa vo výške 23,52 €. Iný príjem nemá. Z manželstva pochádza jedno mal. dieťa, ktoré bude mať v mesiaci november tri roky a v tomto období vlastne končí navrhovateľke nárok na rodičovský príspevok. S manželom nežije v spoločnej domácnosti od apríla 2014, pričom do augusta 2014 jej platil aspoň výživné na mal. dieťa vo výške 50,- €. Od augusta 2014 jej prestal dobrovoľne platiť výživné na dieťa. Pričom ani o samotné dieťa nejaví taký záujem, ako by mal. Stretávajú sa len tak minimálne. Navrhovateľka vynakladá mesačne v súvislosti so starostlivosťou o mal. dieťa výdavky vo výške 35,- € za škôlku, 10,- € plienky, 10,- € lieky, 20,- € oblečenie, 30,- € poisťka, 10,- € detská kozmetika, spolu 130,- €, o čom doložila písomné doklady. Býva u rodičov, má tam jednu izbu, pričom po odrátaní výdavkov v súvislosti so starostlivosťou o dieťa jej ostane mesačne suma 80,- €, čo je veľmi málo. Z uvedeného dôvodu žiadala návrhu vyhovieť.

Odporca taktiež zotrval na písomnom vyjadrení. Uviedol, že pracuje na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Žiari nad Hronom na plný úväzok, okrem príjmu u zamestnávateľa nemá žiadny iný príjem. Poprel, že by si okrem v práci v zamestnaní privyrábal brigádami v Taliansku tak, ako to tvrdila navrhovateľka.

Právny zástupca odporcu taktiež zotrval na písomne podanom návrhu. Pokiaľ právny zástupca navrhovateľky tvrdil, že otec neplatil po dlhú dobu výživné na mal. dieťa, to bola pravda, ale v poslednej dobe vyrovnal všetky svoje nedoplatky, hoci výživné súdom určené nemá. Opätovne poukázal na tú skutočnosť, že odporca spláca úvery, ktoré si účastníci zobrali za trvania manželstva, pričom tieto výdavky sú spolu vo výške 550,- €, z toho polovica by mala pripadať na navrhovateľku. Odporca nemá ani zďaleka takú životnú úroveň, ako si predstavuje navrhovateľka a preto považujú jej návrh za neodôvodnený. Taktiež poukázal na to, že navrhovateľka má minimálne od apríla 2013 mimo manželský pomer a tento bol dôvodom, prečo opustila spoločnú domácnosť a teda súd nemôže priznať výživné, pokiaľ by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal návrh, ako nedôvodný zamietnuť.

Podľa § 71 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 71 ods. 2 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí, ak ide o výživné pre mal. dieťa.

Vyživovacia povinnosť v zmysle § 71 ods. 1 Zákona o rodine vzniká uzavretím manželstva (nevyžaduje sa rozhodnutie súdu). Je viazaná na právnu existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Pokiaľ v priebehu konania dôjde k rozvodu, súd môže priznať výživné do času zániku manželstva. Súdna prax však rešpektuje prípady, keď manželia spolu nehospodária, ako formový znak vyživovacej povinnosti, a to použitie týchto prostriedkov výlučne pre potreby oprávnenej osoby. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti, ako je to pri vyživovacej povinnosti detí k rodičom, resp. vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými. Prostredníctvom tohto inštitútu sa teda okrem uspokojenia osobitných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z hľadiska majetkového. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je preto možné aj v prípadoch, keď sú napr. obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, v dôsledku oddeleného hospodárenia však vzniká disproporcia v ich celkovej životnej úrovni. Z princípu rovnosti manželov vyplýva aj zákonný znak vzájomnosti tohto druhu vyživovacej povinnosti, to znamená, že ktorýkoľvek z manželov je oprávnený a povinný na jej plnenie. Rozsah vyživovacej povinnosti spolu s výživným dieťaťa je najväčší. Týka sa tak, ako iné druhy vyživovacích povinností, všetkých potrebných osobnostných potrieb, t. j. predovšetkým strava, ošatenie, bývanie, kultúrne vyžitie. Rovnaká životná úroveň manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí. Treba vziať do úvahy okolnosti vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik, týkajúcich sa jednotlivých manželov. Zákon súdu ukladá povinnosť obligatórne prihliadať na starostlivosť o domácnosť, pričom už nehovorí o spoločnej domácnosti, na základe čoho možno hodnotiť aj prípady oddeleného žitia v prípade starostlivosti o dieťa. Výkon starostlivosti o domácnosť je naplnením zmyslu zákona o rodine, vytvára vzťahové prostredie pre rast detí, druhému manželovi umožňuje venovať sa svojmu osobnostnému rastu a povolaniu. Zákon v tejto činnosti správne priznáva finančné ohodnotenie, resp. ho posudzuje ako materiálny ekvivalent peňažného plnenia zo strany druhého manžela. Až po jeho posúdení možno porovnávať životnú úroveň manželov. Súčasne je vyjadrením záverov aplikačnej praxi a možnosti plnenia vyživovacej povinnosti aj formou naturálneho plnenia. Aj takýmto spôsobom sa manžel podieľa na majetkovom postavení rodiny a to podľa svojich možností a schopností bez ohľadu na to, či sú rozdielne v porovnaní s druhým manželom. Tým nie je dotknutá požiadavka zásade rovnakej životnej úrovne. Avšak treba jednoznačne uviesť, že samotné návrhy v praxi spravidla vyplývajú z rozvratu vzťahov, keď manželia začnú hospodáriť samostatne, na základe čoho sa prejaví rozdiel v životnej úrovni, často vyvolaný aj tým, že jeden z manželov v prevažnej miere vykonávajúci starostlivosť o domácnosť z tohto dôvodu nie je schopný dosiahnuť príjmové pomery druhého manžela. Aplikačná prax potvrdila, že žena má nárok na výživné aj vtedy, keď využije právo na rodičovskú dovolenku poskytovanú v zmysle pracovných predpisov na zabezpečenie starostlivosti o dieťa až do troch rokov veku dieťaťa.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania sú manželmi, manželstvo uzatvárali dňa 06.06.2009. Z manželstva pochádza jedno mal. dieťa V. L., G.. XX.XX.XXXX, ktoré od mesiaca apríl 2014 žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou. V súčasnej dobe prebieha na tunajšom súde konanie o rozvod účastníkov vedené pod sp. zn. 5P/54/2014, pričom v čase rozhodovania súdu o výživnom nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Navrhovateľka v čase rozhodovania súdu bola nezamestnaná, poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 € od mesiaca február 2014 a rodinné prídavky na jedno mal. dieťa vo výške 23,52 €. V spoločnej domácnosti žije u svojich rodičov, iný príjem nemá, stará sa o mal. dcéru Dianu, na ktorú jej otec pravidelne posielal výživné len do mesiaca august 2014, potom prestal výživné platiť, nakoľko podľa jeho vyjadrenia mu to nebolo určené súdom, čiže v tomto období zostala starostlivosť o mal. dcéru výlučne na navrhovateľke. V súčasnej dobe podľa vyjadrenia otca, toto výživné doplatil. Odporca je zamestnaný na Okresnom riaditeľstve PZ v Žiari nad Hronom, ako príslušník PZ Okresného riaditeľstva, pričom služobný pomer trvá od 01.07.2004. Zarába mesačne 740,- €. Obrana odporcu spočívala v tom, že jeho výdavky mesačne prevyšujú jeho príjmy, kde hlavnou položkou, ktorú mesačne uhrádza, sú úvery, ktoré si zobrali spolu s manželkou za

trvania manželstva, ktoré mesačne uhrádza vo výške 421,25 € a každý mesiac je vlastne v mínuse 84,- €, pretože príjem má 740,- € a výdavky 823,61 €. Taktiež dôvodom, prečo nechcel platiť výživné na manželku je tá skutočnosť, že podľa jeho tvrdení má mať manželka minimálne od apríla 2013 mimo manželský pomer, ktorá skutočnosť však v konaní preukázaná nebola a aj napriek poučeniu zo strany súdu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odporca nenavrhol súdu vykonať taký dôkaz, ktorý by preukázal tvrdenia uvádzané odporcom o mimo manželskom vzťahu navrhovateľky. Preto súd tieto tvrdenia považoval za irelevantné a na ne neprihliadal. Taktiež pokiaľ ide o splátky úveru, ktorý manželia zobrali za trvania manželstva, toto bude predmetom vyporiadania BSM, pretože v súčasnej dobe už prebieha na tunajšom súde konanie o rozvod manželstva a ako je súdu známe, obidvaja účastníci sa chcú rozvieť. V konaní bolo preto jednoznačne preukázané, že o spoločnú domácnosť, teda domácnosť, ktorú tvorí navrhovateľka a mal. dieťa účastníkov konania, sa stará výlučne navrhovateľka od mesiaca apríl 2014, kedy opustila spoločnú domácnosť. Jej príjem je neporovnateľne nižší s príjmom odporcu, vzhľadom na to, že je na materskej dovolenke, nemôže si nájsť prácu a je aj v tomto smere značne znevýhodnená oproti odporcovi, aby si mohla zvýšiť svoj príjem. Na pomoc je odkázaná na svojich rodičov, u ktorých v súčasnej dobe žije v spoločnej domácnosti. Navyiac o spoločnú domácnosť, teda domácnosť jej a dcéry, sa podieľala výlučne z vlastných finančných zdrojov, keďže od mesiaca august 2014 jej odporca neprispieva ani na výživu maloletej a možno jednoznačne konštatovať, že rodičovský príspevok a rodinné prídavky, ktoré poberá mesačne, nestačia ani na pokrytie základných životných potrieb. Z vyššie uvedených dôvodov súd určil odporcovi povinnosť prispievať na výživu manželky výživným vo výške 100,- € mesačne počnúc dňom podania návrhu na súd, t. j. 25.06.2014, ktoré výživné je povinný zasielať vždy do 15 - toho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Zároveň súd určil ročné výživné za obdobie od 25.06.2014 do 11.11.2014 vo výške 450,- €, kde odporcovi súčasne povolil splátky vo výške 20,- € s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici písomne, a to v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1a 2 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).